

المختصر المفيد للمسلم (الجمعية)

Stručná kniha prospěšná muslimovi

Tato kniha hovoří stručným ale dostačujícím způsobem o základech islámské víry, kdy vysvětluje čtenáři základy správného uctívání a významy víry v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a v osud.

Kniha začíná vysvětlením milosti islámu a důležitosti poznání Boha, Jeho vlastností a Jeho krásných jmen a poté se zabývá pěti pilíři islámu a pilíři víry a také se věnuje významu zbožnosti (ihsán) a jejich následků u věřícího.

Tato kniha je vyjímečná tím, že je podložena důkazy z Koránu a sunny, což z ní činí důležitý pramen pro učení muslimů základům jejich víry jednoduchým způsobem.

Stručná kniha prospěšná muslimovi

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Úvod

Chvála Bohu, Pánu všech světů a požehnání a mír s nejtihodnějším prorokem a poslem Muhammadem a jeho rodem a všemi jeho druhy.

*

Jedno z největších požehnání, které může Všemohoucí Bůh člověku dát, je islám, vytrvání v něm a dodržování jeho nařízení a zákonů. V této knize se muslim dozví základy, na kterých stojí jeho víra, a stručným způsobem mu bude objasněno učení tohoto velkého náboženství, aby více poznal

svého Pána, Všemohoucího Boha, své náboženství islám a svého proroka Muhammada ﷺ a aby tak uctíval Všemohoucího Boha s věděním a pevným přesvědčením.

Důvod stvoření lidstva

Všemohoucí Bůh nás stvořil z jednoho velkého moudrého důvodu a tím je, abychom uctívali jen Jeho jediného, který nemá společníka. Jak pravil Bůh:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžíci: 56] Tj. aby uctívali pouze jediného Boha, který nemá společníka. Kolem tohoto velkého cíle se točí všechny naše činy a záměry v tomto pozemském světě. Pravil Bůh:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾

{Domníváte se snad, že jsme vás stvořili jen bezúčelně a že k Nám nebudete navráceni?}

{Necht' je povznesen Bůh, vládce skutečný! Není božstva kromě Něho, Pána trůnu vznešeného!} [Věřící: 115-116]

Mým Pánem je Bůh

Pravil Všemohoucí:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

{Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha.} [Kráva: 21]

Pravil Všemohoucí:

{هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ}

{On je Bůh - a není božstva kromě Něho}
[Shromáždění: 22]

Pravil Všemohoucí:

{لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

{A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11]

Bůh je mým Pánem a Pánem každé věci, Stvořitelem, tím, kdo uštědřuje obživu a řídí všechny věci.

On jediný si zasluhuje uctívat, není pána ani boha kromě Něj.

Má překrásná jména a vlastnosti, které potvrdil jeho Prorok ﷺ. Tato jména a vlastnosti jsou nejdokonalejší a nejkrásnější ze všech. A není nic, co by Mu bylo podobné, a On je slyšící i jasnozřivý.

Některá z Jeho překrásných jmen:

Uštědřující obživu, Milosrdný, Mocný, Vládce, Slyšící, Mír, Vidoucí, Ručitel, Stvořitel, Laskavý, Dostačující a Odpouštějící.

Uštědřující obživu: ten, který dává svým služebníkům vše, co jejich srdce a těla potřebují k životu.

Milosrdný: ten, jehož milosrdnost je obrovská a zahrnuje každou věc.

Mocný: ten, který má dokonalou moc, nikdy se neunaví ani nepocítí neschopnost.

Vládce: ten, který má všechny velkolepé vlastnosti jako řízení všeho, podmanitel a vládce všech věcí, se kterými si může dělat, co chce.

Slyšící: ten, který slyší vše, ať je to hlasité nebo tiché, a který slyší prosby svých služebníků a jejich pokorné vzývání.

Mír: ten, který je bez jakéhokoliv nedostatku a chyby.

Vidoucí: ten, jehož zrak dohlédne kamkoliv a vidí vše. A ten, který je jasnozřivý a vidí i podstatu věcí.

Ručitel: ten, který zaručuje svému stvoření obživu a veškerý jejich prospěch, a ten, který ochraňuje ty, kdo jsou pod jeho ochranou, a dostačuje jim ve všem, co potřebují.

Stvořitel: ten, který vytvořil všechny věci a vynalezl je jako první.

Laskavý: ten, který je štědrý vůči svým služebníkům, je k nim milosrdný a dává jim vše, oč ho prosí.

Dostačující: ten, který dostačuje svým služebníkům ve všem, co potřebují, a který je ve všem soběstačný a nikoho nepotřebuje.

Odpouštějící: ten, který chrání své služebníky před jejich špatnými činy a netrestá je za ně.

Můj Prorok Muhammad ﷺ

Pravil Všemohoucí:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

{A nyní přišel k vám již posel z vašich řad vzešlý a tíží jej, že špatného se dopouštíte, neboť mu záleží na vašem dobru. A vůči věřícím je shovívavý, slitovný.} [Pokání: 128]

Pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

{A neposlali jsme tě leč jako znamení milosrdenství pro lidstvo veškeré.} [Proroci: 107]

Muhammad ﷺ, milosrdenství a správné vedení:

Je to Muhammad Ibn ‘Abdulláh Ibn ‘Abdu-l-Muttalib Ibn Hášim. Hášimovci jsou z rodu Qurajšovců a Qurajšovci jsou Arabové.

Jeho matka byla Ámina bint Wahb.

Jeho kojnou byla Halíma as-S’adíja.

Prorok ﷺ se oženil s jedenácti ženami. Když zemřel, zbylo po něm devět žen.

Prorok ﷺ měl sedm dětí - tři chlapce a čtyři děvčata. Chlapci se jmenovali al-Qásim, ‘Abdulláh a Ibrahim, a dívky se jmenovaly Zajnab, Ruqaja, Um Kulthum a Fátima.

Proroka je povinné poslouchat v tom, co nařídil, a věřit mu to, co říkal. Je také povinné se vyhýbat

všemu, co zakázal a před čím varoval, a je povinné uctívat Boha jen tím, s čím přišel.

Jeho poselství je stejné jako poselství všech proroků před ním, a to uctívání jediného Boha, který nemá společníka. Pravit Všemohoucí:

{ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ }

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]

Je pečeti poslů a proroků, jak pravil Bůh:

{ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا }

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.} [Spojenci: 40]

Všemohoucí ho poslal ke všem lidem s náboženstvím islámem, jak pravil Bůh:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

{A vyslali jsme tě k lidem všem jen jako hlasatele zvěsti radostné a jako varovatele, avšak většina lidí to neví.} [Saba': 28]

Každý muslim má k němu tyto povinnosti:

1 - Věřit v jeho proroctví a v to, s čím přišel, chránit náboženství, se kterým přišel, a být ho poslušný a následovat ho. Pravit Všemohoucí:

{ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ }

{ani nehovoří z vlastního popudu svého.*}

Je to vnuknutí pouze, jež bylo mu vnuknuto} [Hvězda: 3-4]

2 - Milovat ho více než sám sebe, své děti a všechno stvoření na světě. Tato láska se projevuje souhlasem s tím, s čím přišel, poslušností vůči němu, tzn. dělat, co přikázal, a varovat se toho, co zakázal.

3 - Pomáhat mu, ctít ho a vážit si ho.

4 - Modlit se za něj, čímž se myslí chválit ho a prosit Boha, aby mu dal vyniknout, povýšil ho a poctil ho. Prorok ﷺ řekl:

(من صلى عليَّ صلاةٍ صلى الله عليه بها عشرة)

„Kdo se za mě modlil jednou, za toho se Bůh bude modlit desetkrát.“ Ze sbírky Sahíh Muslim

5 - nepřehánět v jeho uctívání a nevyvyšovat ho více, než je jeho postavení, které mu Bůh dal. Před tím Prorok ﷺ hodně varoval, když řekl ﷺ:

(لا تطروني، كما أطرت النصارى ابن مريم، فإنما أنا عبده، فقولوا عبد الله،
ورسوله) رواه البخاري.

„Nevelebte mě, jako křesťané velebí syna Mariina, já jsem jen Boží služebník, a proto říkejte: služebník Boha a Jeho Posel.“ Ze sbírky Sahíh Bucharí.

Jeho ﷺ vlastnosti:

Pravdomluvnost, milosrdnost, laskavost, trpělivost, odvaha, štědrost, dobré mravy, spravedlnost, pokora a odpouštění.

Vznešený Korán jsou slova mého Pána

Pravil Všemohoucí:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بِرَهَانٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴾

{Ó lidé! Nyní k vám přišel důkaz zřetelný od Pána vašeho a seslali jsme vám světlo jasné.} [Ženy: 174]

Vznešený Korán jsou slova Všemohoucího Boha, která skutečně řekl a seslal je Prorokovi ﷺ, aby vyvedl lidi z temnot ke světlu a uvedl je na správnou cestu. Ten, kdo ho čte, má velkou odměnu a ten, kdo následuje jeho vedení, jde po správné cestě. 'Abdulláh Ibn Mas'úd (at' je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží ﷺ řekl:

(مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ (الْم) حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا م حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)

„Kdo přečte jen jedno písmeno z Boží Knihy, má za něj dobrý skutek a jeden dobrý skutek je zdesetinásoben. A neříkám, že Alif, Lám, Mím je jedno písmeno, ale Alif je jedno písmeno, Lám je druhé a Mím je třetí.“ Ze sbírky Thirmidhí.

Všemohoucí Bůh ochránil Korán před změnami a učinil ho věčným zázrakem až do soudného dne. Pravil Bůh:

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾

{My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit.} [Al-Hidžr: 9] Každý, kdo tvrdí, že v Koránu něco chybí nebo byl změněn, prohlašuje Všemohoucího Boha a Jeho Posla ﷺ za lháře, a je tak mimo islámské náboženství.

Vznešený Korán zahrnuje vše, co je v předchozích svatých knihách. Potvrzuje všechnu pravdu z předešlých knih a je v něm navíc upřesnění o Bohu a o dobrých mravech. Dnes není jiná Božská kniha, kterou je povinné se řídit a za kterou by byla odměna, pokud se čte a následuje, než vznešený Korán.

Moje náboženství islám

Jsou tři stupně víry: islám, víra (ímán) a zbožnost (ihsán).

První stupeň: islám

Islám znamená podřídit se Bohu, vyznávat Jeho jedinstvo, poslouchat Ho a odmítat přidružování k Bohu a ty, kteří to dělají.

Pilíře Islámu

Řekl ﷺ:

(بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ، شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ)

„Islám je postaven na pěti: vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží, dodržování modlitby, dávání almužny, půstu v měsíci Ramadánu a pouti ke Ka'abě." Na tomto hadíthu je shoda.

Pilíře islámu jsou různé formy uctívání, které musí dodržovat každý muslim. Člověk není správným muslimem, pokud nevěří, že tyto věci jsou povinné, a pokud je nedodržuje, protože islám

je na těchto věcech postavený. Proto se nazývají pilíři islámu.

Tyto pilíře jsou:

První pilíř: vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží.

Pravil Všemohoucí:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

{Věz tedy, že není božstva kromě Boha}
[Muhammad: 19]

Pravil Všemohoucí:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

{A nyní přišel k vám již posel z vašich řad vzešlý a tíží jej, že špatného se dopouštíte, neboť mu záleží na vašem dobru. A vůči věřícím je shovívavý, slitovný.} [Pokání: 128]

Slovy vyznání, že není boha kromě Boha, se myslí, že se nemá uctívat nikdo jiný než jediný pravý Bůh.

Vyznání, že Muhammad je Posel Boží, znamená poslouchat ho v tom, co nařídil, věřit tomu, co řekl, vyvarovat se toho, co zakázal, a uctívat Boha jen tím, s čím přišel.

Druhý pilíř: dodržování modlitby.

Pravil Všemohoucí:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾

{Dodržujte modlitbu} [Kráva: 110]

Dodržování modlitby znamená pravidelně ji vykonávat způsobem, jaký nařídil Všemohoucí Bůh, a jak nás to naučil Jeho posel Muhammad ﷺ.

Třetí pilíř: dávat almužnu.

Pravil Všemohoucí:

{وَأَتُوا الزَّكَاةَ}

{a dávejte almužnu} [Kráva: 110]

Všemohoucí Bůh nařídil dávat almužnu, aby vyzkoušel upřímnost víry každého muslima, který dává majetek a děkuje tak Bohu za to, jak mu požehnal, a také aby bylo pomoheno chudým a potřebným.

Darování almužny spočívá v dávání majetku těm, kteří na něj mají nárok.

Tato almužna je povinná, pokud majetek přesáhne určitou hodnotu. Dává se na osm různých účelů, které Bůh zmínil v Koránu; mezi ně patří chudí a potřební.

V dávání almužny je milosrdenství, soucit a očista duše muslima a jeho majetku a také uspokojení duše chudých a potřebných a posilování pout, lásky a bratrství v muslimské komunitě. Zbožný muslim ji tedy dává s radostí a štěstím, protože ví, že tím potěší někoho jiného.

Částka, která se dává jako almužna, je 2,5% ze zlata, stříbra, peněz nebo zboží, se kterým člověk obchoduje. To vše za podmínky, že tyto věci

dosáhnou určité hodnoty a člověk je má po celý jeden rok.

Také je povinné dávat almužnu z určité části dobytka (velbloudů, krav nebo ovcí), pokud se tento dobytek pase po větší část roku sám, aniž by je majitel musel krmit.

A je povinné dávat almužnu z toho, co člověk najde pod zemí z pokladů z dávných dob, a také z plodin, které se pěstují, pokud dosáhnou určitého množství.

Čtvrtý pilíř: půst v měsíci Ramadánu.

Pravil Všemohoucí:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

{Vy, kteří věříte, předepsán vám jest půst, tak jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli - snad budete bohabojní!} [Kráva: 110]

Ramadán je devátý měsíc islámského kalendáře. Tento měsíc má pro muslimy mezi ostatními měsíci zvláštní a výjimečné postavení. Postit se celý tento měsíc je jeden z pěti pilířů islámu.

Půst v měsíci Ramadánu uctívá Všemohoucího Boha tím, že se člověk po celý tento požehnaný měsíc zdrží jídla, pití a pohlavního styku od úsvitu až do západu slunce.

Pátý pilíř: pouť ke Ka'abě.

Pravil Všemohoucí:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾

{A Bůh uložil lidem pout' k chrámu tomuto pro toho, kdo k němu cestu může vykonat.} [Rod 'Imránův: 97]

Pout' je povinná jednou za život pro ty, kdo jsou schopni ji vykonat. Spočívá v návštěvě Ka'aby a svatých míst v Mekce a konání určitých obřadů v určitý čas. Prorok ﷺ vykonal tuto pout' a také ji vykonávali proroci před ním. Bůh nařídil Abrahamovi (mír s ním), aby vyzval k pouti lidi, jak také říká Všemohoucí Bůh v Koránu:

{وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ}

{A vyzývej lidi ke konání pouti, a necht' k tobě přijdou pěšky anebo jedouce na všelikých velbloudech rychlých, přicházejíce ze všech rozsedlin hlubokých} [Pout': 27]

Druhý stupeň: víra (ímán)

Víra je pevné přesvědčení, dosvědčení a uznání všeho, čemu Bůh a Jeho Posel nařídili věřit. Je to vnitřní a vnější poslušnost a pevné přesvědčení v srdci o činech duše i těla, což zahrnuje všechny věci v náboženství. Tato víra se zvětšuje dobrými skutky a zmenšuje se špatnými.

Pilíře víry

Prorok ﷺ byl tázán na víru a řekl:

{أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ}

„Abys věřil v Boha, Jeho anděly, knihy, posly a soudný den a abys věřil v osud, ať je dobrý nebo špatný.“

Pilíře víry jsou duševní formy uctívání, které jsou povinné pro každého muslima, a bez pevného přesvědčení v ně a konání podle nich není muslim věřícím, proto se nazývají pilíře víry. Rozdíl mezi pilíři víry a pilíři islámu je ten, že pilíře islámu jsou vnější tělesné skutky, jako pronesení vyznání, konání modlitby, dávání almužny atd., zatímco pilíře víry jsou vnitřní skutky srdce, jako víra v Boha, Jeho anděly, knihy a posly.

První pilíř: víra v Boha

Pravil Všemohoucí:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ ﴾

{Věřícími jsou pouze ti, kdož uvěřili v Boha}
[Světlo: 62]

Věříme v existenci Boha a jsme pevně přesvědčeni o Jeho jedinství ve všem a o Jeho jménech a vlastnostech. Víra v Boha zahrnuje:

Víru v existenci Všemohoucího Boha.

Víru v to, že Všemohoucí Bůh je vládce každé věci, její stvořitel a ten, kdo jí uštědřuje obživu a řídí ji.

Víra v to, že jedině Bůh jediný, který nemá žádného společníka, si zaslouží všechno uctívání, jako je modlitba, prosby, žádosti o pomoc a o ochranu, oběti a všechny ostatní formy uctívání.

Víru v překrásná jména Boží a Jeho dokonalé vlastnosti, které sám potvrdil nebo je potvrdil Jeho Prorok ﷺ, a také odmítnutí těch vlastností, které Bůh nebo Jeho Prorok ﷺ odmítli. A víru, že Boží jména a vlastnosti jsou nejdokonalejší a nejkrásnější a že nic není jako On, Slyšící a Jasnozřivý.

Druhý pilíř: víra v anděly.

Pravil Všemohoucí:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعٍ يَرِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

{Chvála Bohu, stvořiteli nebes a země, který učinil anděly vyslanci majícími dva, tři či čtyři páry křídel - a On přidává tvorstvu svému, cokoliv chce, a Bůh je všech věcí mocen.} [Stvořitel: 1]

Věříme, že andělé jsou z nepoznatelného světa a že jsou služebníci Boží, které Bůh stvořil ze světla a učinil je Sobě poslušnými.

Tato stvoření jsou ohromná. Nikdo kromě Boha neví, jak jsou silní nebo kolik jich je. Každý z těchto andělů má své vlastnosti, jméno a úkol, který mu Bůh určil. Jedním z nich je anděl Gabriel (mír s ním), jehož úkolem je předávat Boží poselství od Boha Jeho prorokům.

Třetí pilíř: víra v knihy

Pravil Všemohoucí:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

{Rcete: „UVěřili jsme v Boha a v to, co seslal nám, i v to, co seslal Abrahamovi, Ismaelovi, Izákovi, Jakubovi a kmenům, i v to, co bylo dáno Mojžíšovi, Ježíšovi, a v to, co bylo dáno prorokům od Pána jejich. My nečiníme rozdíl mezi nimi a do vůle Pána svého jsme odevzdáni!“} [Kráva: 136]

Věříme, že Všemohoucí Bůh seslal Svým poslům knihy, aby měli důkaz pro lidstvo a cestu pro věřící.

A učili je jimi moudrost a očišťovali je.

A věříme, že Bůh tím, že poslal Svého proroka Muhammada ﷺ pro všechny lidi na světě, zrušil všechny předešlé zákony a učinil vznešený Korán upřesněním a opravou všech předchozích knih. Bůh také ochránil vznešený Korán před změněním.

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

{My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit.} [Al-Hidžr: 9] Protože vznešený Korán je poslední Boží knihou, kterou seslal lidem, a Jeho prorok Muhammad ﷺ je posledním prorokem a náboženství islám je náboženstvím, které si zamiloval až do soudného dne. Pravidl Všemohoucí:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

{Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám.} [Rod ‘Imránův: 19]

Svaté knihy, které Bůh zmínil v Koránu, jsou:
Vznešený Korán, který Bůh seslal Svému proroku Muhammadovi ﷺ.

Tóra, kterou Bůh seslal Svému proroku Mojžíšovi (mír s ním).

Evangelium, které Bůh seslal Svému proroku Ježíšovi (mír s ním).

Žalmy, které Bůh seslal Svému proroku Davidovi (mír s ním).

Svitky Abrahamovy, které Bůh seslal Svému proroku Abrahamovi (mír s ním).

Čtvrtý pilíř: víra v posly.

Pravil Všemohoucí:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ}

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“}
[Včely: 36]

Věříme, že Všemohoucí Bůh seslal lidem posly, aby je vyzývali k uctívání jediného Boha, který nemá žádného společníka, a k odmítnutí uctívání cehokoliv jiného než Boha.

A věříme, že všichni poslové jsou lidé, služebníci Boží a že jsou pravdomluvní, bohobojní, důvěryhodní, správně vedou a sami jsou správně vedeni. Bůh je posílil zázraky, které dokazují jejich pravdomluvnost. A že předali vše, s čím je Bůh poslal, a že všichni měli pravdu a byli správně vedeni.

Výzva všech poslů od prvního do posledního je shodná, co se týká základu víry, což je uctívání jediného Boha a nepřidružování k Němu.

Pátý pilíř: víra v soudný den.

Pravil Všemohoucí:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

{Bůh - a není božstva kromě Něho - vás vskutku shromáždí pro den zmrtvýchvstání, o němž pochyby není. A kdo pravdivější je než Bůh ve svém vyprávění?} [Ženy: 87]

Věříme, že posledním dnem je den vzkříšení, po kterém již žádný další den nebude. A věříme všemu, co nám o něm řekl náš Pán v Koránu a náš prorok Muhammad ﷺ, jako je smrt všech lidí a jejich vzkříšení, shromáždění a přímluva Proroka, váhy, zúčtování, ráj a oheň a vše ostatní.

Šestý pilíř: víra v dobrý i špatný osud

Pravil Všemohoucí:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

{A každou věc jsme vskutku v určených rozměrech stvořili} [Měsíc: 49]

Věříme v dobrý i špatný osud, což je Boží předurčení všech věcí podle Božího vědění a moudrosti. Vše, co se stane nějakému stvoření na tomto světě, se stane s Božím vědomím, Jeho mocí a řízením a všechno to bylo zapsáno dříve, než byl stvořen člověk. Člověk má vlastní vůli a sám koná

své činy, ale i tak je vše podřízené Božímu vědění a vůli.

Víra v osud zahrnuje čtyři body:

První je víra v to, že Bůh vše obsáhl ve Svém vědění.

Druhý je víra v to, že Bůh zapsal vše, co se stane, až do soudného dne.

Třetí je víra v to, že Boží vůle se uskutečňuje a Jeho moc je dokonalá a co si přeje, to bude, a co si nepřeje, to nebude.

Čtvrtý je víra v to, že Bůh jediný je ten, který sám vše stvořil, aniž by měl nějakého společníka.

Třetí stupeň: zbožnost (ihsán)

Zbožnost (ihsán) znamená uctívat Boha, jako byste Ho viděli, a i když Ho nevidíte, víte, že On vidí vás. Pravidl Všemohoucí:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾

{vždyť Bůh je věru s těmi, kdož jsou bohabojní, i s těmi, kdož dobré konají.} [Včely: 128]

Čistota

Pravidl Všemohoucí:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

{A Bůh věru miluje ty, kdož se kají, a miluje ty, kdož se očišťují!} [Kráva: 222]

Řekl ﷺ:

(مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوئِي هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)

„Bůh odpustí tomu, kdo udělá malou očistu stejně jako já a pak se pomodlí dvě raka'a, aniž by myslel na pozemské věci, jeho předešlé hříchy." Ze sbírky Sahíh Bucharí.

Důležitost modlitby dokazuje to, že Bůh nařídil se před ní očistit a tato očista je podmínkou platnosti modlitby. Toto očišťování je klíčem k modlitbě a vědomí jeho důležitosti vkládá do srdce touhu po modlitbě. Řekl ﷺ:

(الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ
-أَوْ تَمْلَأُ- مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ
ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ، أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايِعَ نَفْسِهِ فَمَعَيْتُهَا، أَوْ
مُؤَيَّتُهَا)

„Očišťování je polovina víry, slova „chvála Bohu" naplní váhy, slova „sláva Bohu a chvála Bohu" naplní, co je mezi nebesy a zemí, modlitba je světlo, almužna důkaz, trpělivost je svit, Korán je důkaz pro tebe nebo proti tobě a všichni lidé usilují o svoji duši a buď ji osvobodí, nebo zahubí." Ze sbírky Sahíh Muslim.

A řekl ﷺ:

(مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ
أَظْفَارِهِ)

„Špatné skutky toho, kdo udělá malou očistu, jak nejlépe umí, opustí jeho tělo i zpod nehtů." Ze sbírky Sahíh Muslim.

Člověk tak předstoupí před svého Pána očištěný tělesně (malou očistou) i duševně (tím, že vykonal

toto uctívání), upřímný a držící se správné cesty, kterou ukázal Prorok ﷺ.

Malá očista je povinná:

1 - Pro modlitbu, ať povinnou nebo doporučenou.

2 - Pro obcházení Ka'aby.

3 - Pro dotýkání se Koránu.

Velká a malá očista se musí provádět čistou vodou.

Čistá voda je ta, která padá z nebe nebo vyvěrá ze země a zůstala stejná, tj. nezměnila se žádná z těchto tří jejích vlastností: barva, chuť nebo zápach, něčím, co zruší její čistotu.

Malá očista (wudu')

1. krok: mít úmysl, který je v srdci, tzn. pevný úmysl vykonat čin uctívání, aby se člověk přiblížil k Všemohoucímu Bohu.

2. krok: pronést slova „ve jménu Boha" (bismilláh).

3. krok: umýt si třikrát ruce až po zápěstí.

4. krok: vypláchnout si třikrát ústa.

Vypláchnutí úst se dělá tak, že se do úst nabere voda a pak se vyplivne.

5. krok: vypláchnout si třikrát nos. Nejdříve se do nosu nabere voda, jak nejvíce to jde.

Poté se z nosu voda i s nečistotami vypudí.

6. krok: umýt si třikrát obličej.

Co spadá pod obličej:

Obličej je z arabského slova „wádžaha“ -postavit se proti něčemu, čelit.

Zahrnuje: ze strany od ucha k uchu,
na délku od linie vlasů až po špičku brady.

Umytí obličeje zahrnuje i mytí jemných chlupů,
vousů a kožních záhybů,

včetně místa výstupku mezi vnitřkem ucha a
obličejem

a chlupů (nebo vousů), které rostou po celé
čelisti až k hlavě, těsně pod ušima.

Také to zahrnuje umýt vousy po celé délce.

7. krok: třikrát umýt ruce od konečků prstů až po
lokty,

včetně loktů samotných.

8. krok: přetření celé hlavy, včetně uší. To se dělá
pouze jednou.

Přetírat se začíná u čela a rukama se přetře až po
zátylek a pak znovu zpátky.

Uši se přetírají tak, že ukazováčky se vloží do
vnitřku uší a palce se položí zvenku a tak se přetře
najednou vnitřek i vnějšek uší.

9. krok: třikrát umýt nohy od špiček prstů až po
kotníky.

Musí se umýt i celý kotník.

10. krok: je doporučeno, aby člověk po provedení
malé očisty řekl: „Ašhadu an lá illáha ilá lláhu
wahdahu lá šaríka lah, wa ašhadu anna Muhammadan
‘abduhu wa rasúluh. Allahuma idž’ alní mina-
ttawwábín, wa-dž’ alní mina-l-mutatahhirín"

(Vyznávám, že není boha kromě Boha, jenž nemá společníka, a vyznávám, že Muhammad je Jeho služebník a posel. Bože, učiň mě z těch, co se kají, a z těch, co se očisťují). Vychází to z hadíthu, podle kterého Prorok ﷺ řekl: „Kdo udělá malou očistu co nejlepším způsobem a poté řekne: „Ašhadu an lá illáha ilá lláhu wahdahu lá šaríka lah, wa ašhadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasúluh. Allahuma idž’alni mina-ttawwábín, wa-dž’alni mina-l-mutatahhirín" (Vyznávám, že není boha kromě Boha, jenž nemá společníka, a vyznávám, že Muhammad je Jeho služebník a posel. Bože, učiň mě z těch, co se kají, a z těch, co se očisťují), bude mu otevřeno osm bran ráje a vstoupí do něj, kteroukoliv z nich bude chtít.” Ze sbírky at-Tirmidhí.

Malou očistu ruší tyto věci:

1 - Pokud z člověka vyjde moč, stolice, plyny, sperma nebo preejakulát, který vytéká při vzrušení.

2 - Ztráta vědomí buď hlubokým spánkem, upadnutím do bezvědomí, opitím nebo ztrátou rozumu.

3 - Vším, co ruší velkou očistu (ghusl), jako pohlavní styk, menstruace nebo očistky atd.

Po vykonání potřeby je povinné odstranit nečistoty z těla, buď vodou (což je lepší), nebo toaletním papírem, kamenem, listy, látkou nebo čímkoliv, co odstraní nečistoty a je samo o sobě čisté a povolené. Nejlépe je utřít se nejméně třikrát.

Přetření ponožek

Pokud má člověk ponožky, může je u malé očisty místo umytí nohou přetřít. Musí však splňovat určité podmínky:

1 - V době, kdy si ponožky obléká, musí mít malou nebo velkou očistu.

2 - Tyto ponožky samy o sobě musí být čisté.

3 - Nesmí překročit danou dobu, po kterou se ponožky mohou přetírat.

4 - Tyto ponožky nesmí být zakázané, například kradené.

Povolení přetírání ponožek vychází z povolení přetírání al-chuf, což byly v podstatě kožené ponožky, ve kterých se dalo chodit. Prorok je přetíral a na základě toho je možné přetírat jak boty, tak normální látkové ponožky.

Moudrost a smysl nařízení přetírání ponožek spočívá v ulehčení tomu, pro koho je těžké často sundávat ponožky a mýt nohy, hlavně v zimě nebo když člověk cestuje.

Doba, po kterou je možné přetírat ponožky, pokud člověk necestuje, je den a noc (24 hodin) a pro toho, kdo cestuje, jsou to tři dny a noci (72 hodin).

Tato doba se počítá od prvního přetření ponožek.

Způsob přetření ponožek:

1 - Namočit ruce.

2 - Přetřít rukou přes vršek ponožky od prstů přes nárt až po začátek lýtku.

3 - Pravá noha se přetírá pravou rukou a levá noha se přetírá levou rukou.

Co ruší možnost přetření ponožek:

1. To, co ruší velkou očistu (ghusl).

2. Pokud uplyne doba, po kterou je možné ponožky přetírat.

Velká očista (ghusl)

Pokud má žena nebo muž pohlavní styk (i když nedošlo k ejakulaci) nebo z nich v důsledku touhy vyšla tekutina (u ženy) nebo sperma (u muže), i kdyby to bylo ve spánku, je povinné, aby udělali velkou očistu, aby byli rituálně čistí a mohli vykonávat věci, při kterých je povinná očista, jako je například modlitba. Stejně tak pokud ženě skončí menstruace nebo očistky, musí udělat velkou očistu, aby byla rituálně čistá a mohla vykonávat věci, při kterých je povinná očista, jako je například modlitba.

Způsob velké očisty:

Umýt si vodou celé tělo včetně hlavy, vlasů, vypláchnutí úst a nosu atd. Pak je člověk očištěný a může vykonávat všechny věci, pro které je povinná očista.

Nejlepší způsob velké očisty vychází z toho jak ji dělal Prorok ﷺ. Ten je takový:

1 - Mít úmysl se očistit.

2 - Říct bismilláh a umýt si třikrát ruce a poté si umýt přirození.

3 - Udělat malou očistu stejně jako pro modlitbu.

4 - Třikrát si polít hlavu vodou a promnout u kořínků vlasů.

5 - Umýt si celé tělo vodou. Začít pravou částí a poté levou a pořádně rukama promnout tělo, aby se voda dostala všude.

Pokud je člověk ve stavu velkého znečištění, dokud neudělá velkou očistu, nesmí dělat tyto věci:

1 - Modlitbu.

2 - Obcházení Ka'aby.

3 - Přebývat v mešitě, může jí pouze projít.

4 - Dotýkat se Koránu.

5 - Číst (recitovat) Korán.

Tajamum

Pokud člověk nemá k dispozici vodu, aby se s ní očistil, nebo ji nemůže použít (například kvůli nemoci), může místo malé očisty udělat tzv. tajamum (náhradní očistu) prachem.

Tato očista se dělá tak, že dlaněmi se udeří o zem a poté se přetře obličej a ruce až po zápěstí. Podmínkou je, aby tento prach byl čistý.

Tento tajamum ruší:

1 - totéž, co ruší malou očistu (viz výše).

2 - objevení vody předtím, než člověk začne vykonávat to, pro co je povinné být očištěn.

Modlitba

Všemohoucí Bůh nařídil muslimům se modlit pět modliteb za den a noc. Tyto modlitby jsou: fadžr (modlitba za úsvitu), zuhr (polední modlitba, 'asr (odpolední modlitba), maghrib (modlitba při západu slunce) a 'iša (večerní modlitba).

Příprava k modlitbě

Pokud přijde čas na modlitbu a muslim není očištěn, musí se očistit malou nebo velkou očístou v závislosti na tom, jaké má znečištění.

Velké znečištění se dá odstranit jen velkou očístou (ghusl).

Malé znečištění se odstraní malou očístou (wudu).

Je nutné se modlit na čistém místě a v čistém oblečení, které zakrývá nahotu.

Při modlitbě by člověk měl mít vhodné oblečení, které zakrývá tělo. Muž musí mít při modlitbě zakrytý minimálně prostor mezi pupkem a koleny.

Žena by při modlitbě měla být zakrytá celá kromě obličeje a dlaní.

Při modlitbě se nesmí říkat nic, co do modlitby nepatří, a v případě, že se člověk modlí za imámem, měl by mlčet a poslouchat imáma. Při modlitbě se také nesmí dělat pohyby, které do modlitby nepatří. Pokud člověk neví, co se při modlitbě říká, musí se to naučit a do té doby může místo toho chválit Boha atd.

Správná modlitba vypadá takto:

1. krok: mít úmysl modlit se určitou povinnou modlitbu. Tento úmysl se nevyslovuje nahlas.

Po malé očistě se člověk natočí směrem ke Ka'bě (qibla) a stojí, pokud je toho schopný.

2. krok: zvednout ruce až k ramenům a říci: „Alláhu akbar" s úmyslem začít modlitbu.

3. krok: říci jakékoliv prosby, které jsou jasně dané pro začátek modlitby. Některé z nich jsou tyto:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

„Sláva a chvála Tobě, Bože, ať je požehnané Tvé jméno a Jsi povýšen, není boha kromě Tebe."¹

4. krok: utéct se k Bohu před prokletým satanem a říci:

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ).

„Utíkám se k Bohu před prokletým satanem."²

5. krok: arabsky recitovat v každém rak'á první síru z Koránu (Fátihu).

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ * مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ * إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ * اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾.

{Chvála Bohu, Pánu lidstva veškerého, *

Milosrdnému, Slitovnému *

vládci dne soudného! *

Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme. *

¹ Tyto prosby a vše v modlitbě by se mělo říkat v arabštině. Tyto prosby ale nejsou povinné a říkat se nemusí.

² Tato slova také nejsou povinná.

Ved' nás stezkou přímou, *
stezkou těch, jež zahrnují milostí Svou, ne těch,
na něž jsi rozhněván, ani těch, kdo v bludu jsou.}

Poté říct: „Ámín," což znamená: Bože, odpověz
(vyplň mé prosby).

Po recitaci súry Fátíha recitovat v prvním a
druhém rak'a něco dalšího z Koránu. To je velmi
doporučené a je za to odměna.

6. krok: říct: „Alláhu akbar" a poté se poklonit,
dokud nejsou záda zcela vodorovně. Při pokloně se
dávají dlaně s roztaženými prsty na kolena. Je
doporučené v pokloně třikrát říci: „Subhána rabí-l-
'azím."

7. krok: zvednout se z poklony do stoje a říct:
„Sami' Alláhu liman hamidah" a zvednout při tom
ruce až k ramenům. Poté ve stoje říci: „Rabbaná wa
laka-l-hamd."

8. krok: říct „Alláhu akbar" a padnout na tvář, aby
ruce, kolena, špičky prstů nohou, čelo a nos byly na
zemi. V této poloze třikrát říci: „Subhána rabí-l-
'álá."

9. krok: říci: „Alláhu akbar" a zvednout se z
předešlé polohy do sedu, kdy se sedí na levé noze a
pravá noha je lehce vytočena doprava a opírá se o
prsty. V sedu je doporučeno třikrát říci:

„Rabbi-ghfir lí."

10. krok: říci: „Alláhu akbar" a udělat znovu
padnutí na tvář stejným způsobem jako předtím.

11. krok: říci: „Alláhu akbar" a zvednout se do stoje a pak udělat totéž, co v předešlém cyklu (rak'a), až do konce modlitby.

Po druhém cyklu (rak'a) u modliteb zuhr, 'asr, maghrib a 'iša říkat první tašahhud, což jsou tato slova:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله)

„At-tahijjátu lilláh, wa-s-salawátu wa-t-tajjibát, as-salámu 'alajka ajuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh, as-salámu 'alajná wa 'alá 'ibádi lláhi-s-sálihín, ašhadu an lá illáha ila-lláh, wa ašhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasúluh." Poté se zvednout k třetímu cyklu (rak'a).

Na konci posledního cyklu se u všech modliteb čte závěrečný tašahhud, což jsou slova:

(التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، اللهم صلِّ على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد. اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد، كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم، إنك حميد مجيد)

„At-tahijjátu lilláh, wa-s-salawátu wa-t-tajjibát, as-salámu 'alajka ajuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh, as-salámu 'alajná wa 'alá 'ibádi lláhi-s-sálihín, ašhadu an lá illáha ila-lláh, wa ašhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasúluh.

Alláhumma salli 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad kamá sallajta 'alá Ibráhím wa 'alá áli

Ibráhím. Innaka hamídun madžíd. Alláhumma bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad kamá bárakta ‘alá Ibráhím wa ‘alá áli Ibráhím. Innaka hamídun madžíd."

12. krok: na konci říci:

„As-salámu ‘alajkum wa rahmatulláh" při současném otočení hlavy doprava a poté znovu při otočení hlavy doleva s úmyslem ukončit modlitbu. Tímto je modlitba skončena.

Zahalování (hidžáb) muslimek

Pravil Všemohoucí:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

{Proroku, řekni manželkám svým, dcerám svým i věřícím ženám, aby přitahovaly k sobě své závoje! A toto bude nejvhodnější k tomu, aby byly poznány a nebyly uráženy. A Bůh je odpouštějící, slitovný.} [Spojenci: 59]

Bůh nařídil muslimkám, aby zahalovaly celé tělo i hlavu před cizími muži. Mohou se zahalovat jakýmkoliv způsobem, jaký je běžný v jejich zemi. Toto zahalení se může odložit pouze před manželem a těmi muži, které si žena nemůže nikdy vzít (mahram), což jsou: otec, děd a výše, syn, vnuk a níže, strýcové, bratři, synovci, manžel matky, otec a dědové manžela, synové a vnuci manžela, soukojenci a manžel kojné, protože kojení zakazuje totéž jako pokrevní pouto.

Toto zahalení musí splňovat určité podmínky:

Za prvé: musí zakrývat celé tělo (i s vlasy atd.)

Za druhé: samo o sobě nesmí být zkrášlováním a ozdobou, pokud ho chce žena nosit před cizími muži.

Za třetí: nesmí být průhledné.

Za čtvrté: nesmí být příliš upnuté a ukazovat tvary těla.

Za páté: nesmí být navoněné tak, že tuto vůni mohou cítit cizí muži, když okolo nich žena projde.

Za šesté: nesmí vypadat jako mužské oblečení.

Za sedmé: nesmí se podobat oblečení nemuslimek a zvykům nemuslimů.

Za osmé: nesmí se odlišovat od oblečení ostatních (například nejdražší oblečení, které ostatní nemají atd.).

Vlastnosti věřícího

Pravil Všemohoucí:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾

{Věřícími jsou věru ti, jichž srdce se zachvívají, když Boha je vzpomínáno, a jichž víra se znásobí, když přednášena jsou jim Jeho znamení, a na Pána svého spoléhají} [Kořist: 2]

Je pravdomluvný a nikdy nelže.

Vždy dodržuje své sliby.

Když se hádá, nikdy sprostě nenadává.

Je důvěryhodný.

Přeje si pro svého bratra muslima totéž, co si přeje pro sebe.

Je štědrý.

Chová se dobře k lidem.

Udržuje rodinná pouta.

Je spokojený s Božím osudem a děkuje Bohu v době blahobytu a je trpělivý v době nouze.

Je stydlivý.

Je milosrdný ke všem stvořením.

Jeho srdce je prosté nenávisti a nikdy nenapadá a neútočí na jiné.

Odpouští lidem.

Neprovozuje lichvu.

Necizoloží.

Nepije alkohol.

Chová se hezky k sousedům.

Nekřivdí a nezrazuje.

Nekrade a nepodvádí.

Chová se dobře k rodičům, i když nejsou muslimové, a poslouchá je.

Vychovává své děti k dobrým mravům, nařizuje jim islámské povinnosti a zakazuje jim špatné a v islámu zakázané věci.

Nepřipodoňuje se k nemuslimům v jejich náboženských zvycích, nepoužívá jejich náboženské symboly atd.

Kaje se k Bohu a prosí Ho za odpuštění svých nedostatků a hříchů.

Důležitá pravidla, která se týkají islámského přesvědčení.

1 - Bůh je náš Pán, není boha ani pána kromě Něj. Nic není jako On. Nikdy není bezmocný a je Slyšící a Jasnozřivý.

2 - Všemohoucí Bůh je vyvýšen na nebesích a je povýšen nad všechna Svá stvoření. Jeho vyvýšenost je absolutní. Jeho podstata, Jeho moc a vše jsou vyvýšené. A Všemohoucí obsahuje každou věc (ve své moci).

3 - Potvrzujeme stejná jména a vlastnosti, jaké potvrdil Bůh sám a Jeho prorok Muhammad ﷺ, a odmítáme vše, co o sobě odmítl Bůh nebo Jeho prorok Muhammad ﷺ.

4 - Všemohoucí Bůh odpovídá na prosby a vyplňuje je i všechny potřeby. Vlastní každou věc. Nikdo nemůže prospět nebo uškodit, jen On. Bez Něj člověk nedokáže zcela nic. Není dovoleno, aby člověk uctíval někoho jiného kromě Něho jakýmkoliv zjevným nebo skrytým způsobem uctívání, například modlitbou, spoléháním se nebo strachem. A kdo něco z toho dělá k někomu jinému než Bohu, ten přidružuje.

5 - Největším hříchem je přidružování k Bohu a tomu, kdo zemře jako přidružující, Bůh zakázal vstoupit do ráje. Tento hřích Bůh neodpouští, pokud se z něj člověk nekaje a neopustí ho.

6 - Člověku se nemůže stát nic špatného, leda by mu to bylo určeno. A často co se člověku zdá jako špatné, je nakonec dobré. Proto je muslim povinen věřit v Boží osud, být s ním spokojen a děkovat za něj Bohu, ať už je jeho osud jakýkoliv.

7 - Muhammad ﷺ je naším Prorokem. Je to ten nejlepší člověk a pečeť všech proroků. On se také v soudný den přimlouvá za věřící. Bůh si ho vzal za Svého přítele, stejně jako si vzal za Svého přítele Abrahama (mír s ním).

10 - Naší knihou je vznešený Korán, o němž je jistota, že je správný, a jehož čtení je považováno za uctívání. Všemohoucí Bůh ho seslal proroku Muhammadovi ﷺ prostřednictvím anděla Gabriela, který je nejlepší z andělů. A Bůh tento Korán ochránil před změněním, jak pravil v Koránu:

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

{My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit.} [Al-Hidžr: 9]

11 - Nejblíže jsou Bohu ti, kteří Ho nejvíce poslouchají a nejvíce se řídí Jeho zákony. Arabové nejsou lepší než Nearabové a naopak, bílí nejsou lepší než černí a naopak. Jejich jediný rozdíl spočívá ve zbožnosti, protože všichni lidé jsou z Adama a Adam byl stvořen z hlíny. Pravil Bůh:

{إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ}

{Avšak nejvznešenější z vás před Bohem je ten, kdo je nejbohabojnější} [Komnaty: 13]

12 - Muslimové věří v existenci všech andělů, například těch, kteří zapisují skutky, a věří, že je Bůh stvořil ze světla a jsou Jeho stvořením. Patří mezi ně například Gabriel, který předává Boží poselství, Michael, který je pověřen sesíláním deště, Azrael, který je pověřen zatroubením na pozoun, a anděl smrti, který zadrží duše lidí.

13 - Muslimové věří ve znamení příchodu Hodiny (konce světa) a tomu, že přijde antikrist (Dadždžál) a po něm sestoupí Ježíš, syn Marie, (mír s ním) z nebes. A věří tomu, že slunce před koncem světa vyjde ze západu.

14 - Muslimové věří v utrpení nebo blahobyť v hrobě a že tam člověk bude tázán anděly na svého Pána, náboženství a proroka a že se pak hrob stane buď jednou z rajských zahrad, nebo jednou z děr ohně.

15 - Věří také ve vzkříšení a odplatu v soudný den. A že ráj a oheň jsou stvořené a věčné.

16 - Čarodějnictví je považováno za nevíru v Boha, je zakázáno ho provozovat a je také zakázáno k těmto lidem chodit a věřit jim (věštcům, horoskopům atd.). Kdo jim věří, odmítá, co bylo sesláno Muhammadovi ﷺ.

17 - Muslimové mají rádi všechny druhy Posla Božího ﷺ a mají rádi ty, kteří je mají rádi, a nenávidí ty, kteří je nenávidí. Milovat je patří k víře a nenávidět je je nevíra. Prorok ﷺ řekl: „Neurážejte mé druhy.“ Ze sbírky Sahíh Muslim.

Každý, kdo uráží nebo nějak snižuje druhý Proroka (ať je s nimi Bůh spokojen), je zbloudilec a novotář.

18 - Muslimové uznávají tyto chalífy po Prorokovi ﷺ: první z nich je Abú Bakr as-Siddíq (ať je s ním Bůh spokojen), ten byl nejlepší z islámské obce, dalším byl 'Umar Ibn al-Chattáb (ať je s ním Bůh spokojen), pak 'Uthmán (ať je s ním Bůh spokojen) a pak 'Alí Ibn Abí Tálíb (ať je s ním Bůh spokojen). Toto jsou moudří chalífové a správně vedení imámové.

19 - Všechny formy uctívání jsou jasně dané, a proto je zakázáno si vymýšlet nějaké uctívání, které není v Koránu ani v sunně Jeho Proroka ﷺ. Všechny formy uctívání, které si lidé vymysleli po smrti Proroka ﷺ, jsou považovány za novotu, která je odmítnuta. Řekl ﷺ: „Kdo v naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ Ze sbírky Sahíh Bucharí.

20 - Přijetí uctívání je podmíněno dvěma základními pilíři: aby to bylo vykonáno pouze pro Boha a aby to bylo na základě následování Proroka ﷺ. Žádné uctívání nebude přijato, pokud nebude vykonáno pouze pro Boha a v souladu s tím, s čím přišel Prorok ﷺ.

Štěstí v náboženství islám

Pravil Všemohoucí:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

{Kdokoliv zbožné skutky koná, ať muž či žena, a je věřící, toho vzkřísíme k životu překrásnému a věru je odměníme odměnou podle toho nejlepšího, co učinili.} [Včely: 97]

Co přináší největší štěstí muslimům, je to, že mají přímý vztah se svým Pánem bez jakýchkoliv prostředníků ať živých, mrtvých, soch atd. Bůh ve Své knize pravil, že je vždy blízko Svých služebníků, slyší jejich prosby a vyplňuje je:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

{Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího, když mne poprosí. Necht' však na výzvu Mou odpoví a necht' ve Mne věří - snad půjdou cestou správnou!} [Kráva: 186] Bůh nám nařídil, ať prosíme jen Jeho. Je to největší forma uctívání, kterou se člověk přiblíží k Bohu, jak pravil Bůh:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

{I pravil Pán vás: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou poníženi.“} [Odpoustějící: 60] Zbožný muslim neustále cítí potřebu Boha, a tak ho neustále vzývá a přibližuje se k Němu dobrými skutky a uctíváním.

Bůh stvořil nás a celý tento svět z moudrého důvodu a tím je, abychom uctívali jen Jeho jediného,

který nemá žádného společníka. Bůh nám seslal zákony, které jsou návodem na všechny věci v životě a díky nim nám zaručil a ochránil všechna naše práva týkající se víry, života, cti, rozumu a majetku. Tomu, kdo žije v souladu s těmito zákony, budou ochráněna všechna tato práva a jeho život bude bezpochyby šťastný a spokojený.

Spojení muslimů s jejich Pánem a to, že je stále s nimi, stará se o ně a chrání je, jim poskytuje klid a pokoj v duši a pocit bezpečí a radosti. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

{Bůh je ochráncem těch, kdož uvěřili, a dal jim vyjít z temnot ke světlu.} [Kráva: 257]

Toto velké spojení vede člověka k tomu, že si užívá uctívání Boha a touží po setkání s Ním. Cítí v srdci velké štěstí a zažívá sladkost víry.

Pocit této sladkosti nelze popsat slovy, lze ji pouze zažít tím, že člověk dělá dobré skutky a vyhýbá se hříchům. Proto Prorok ﷺ řekl:

﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾

„Chuť víry okusí ten, kdo je spokojený s Bohem jako svým Pánem, islámem jako náboženstvím a Muhammadem jako poslem.“ Ze sbírky Sahíh Muslim.

Pokud člověk cítí, že je neustále v rukou svého Stvořitele, zná Ho Jeho jmény a zná Jeho vlastnosti, uctívá Ho, jako kdyby Ho viděl, a uctívá pouze Jeho

a nikoho jiného, bude žít na tomto světě dobrý a šťastný život a v budoucím životě dobře skončí.

I kdyby se v tomto světě stalo věřícímu něco špatného, nezarmoutí ho to, protože má jistotu víry a je spokojen s Božím osudem a děkuje Mu za něj, ať je dobrý nebo špatný.

Aby byl člověk šťastnější v tomto světě a cítil klid v duši, měl by si co nejvíce připomínat Všemohoucího Boha a číst Korán, jak pravil Všemohoucí:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

{ty, kdož uvěřili a jichž srdce se uklidňují při vzpomínce na Boha - jak jinak, než vzpomínkou na Boha se mohou srdce uklidnit?} [Hrom: 28] Čím více člověk vzpomíná na Boha a čte Korán, tím blíže je k Bohu a tím více si očišťuje duši a posiluje víru.

Muslim by se měl také snažit učit se o svém náboženství ze správných zdrojů, aby mohl uctívat Všemohoucího Boha se znalostí. Prorok ﷺ řekl:

(طلب العلم فريضة على كل مسلم)

„Hledání vědění je povinnost každého muslima.“ Ze sbírky Ibn Mádžah. Muslim by měl být smířený s rozkazy Všemohoucího Boha, který ho stvořil, ať už chápe smysl a moudrost těchto rozkazů, nebo ne. Všemohoucí Bůh pravil ve Své knize:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾

{A ani věřícímu, ani věřící není dána volba v záležitostech jejich, jakmile Bůh a posel Jeho věc jednou rozhodli; a kdo neposlouchá Boha a posla Jeho, ten zbloudil zjevným zblouděním.} [Spojenci: 36]

At' Bůh žehná a dá mír našemu Proroku Muhammadovi a jeho rodu a všem jeho druhům.

Index

Stručná kniha prospěšná muslimovi	2
Úvod	2
Důvod stvoření lidstva	3
Mým Pánem je Bůh	3
Některá z Jeho překrásných jmen:	4
Můj Prorok Muhammad ﷺ	6
Muhammad ﷺ, milosrdenství a správné vedení:	6
Jeho ﷺ vlastnosti:	8
Vznešený Korán jsou slova mého Pána	8
Moje náboženství islám	10
První stupeň: islám	10
Pilíře Islámu	10
První pilíř: vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží	11
Druhý pilíř: dodržování modlitby	11
Třetí pilíř: dávat almužnu	12
Čtvrtý pilíř: půst v měsíci Ramadánu	13
Pátý pilíř: pout' ke Ka'abě	13
Druhý stupeň: víra (ímán)	14
Pilíře víry	14
První pilíř: víra v Boha	15
Druhý pilíř: víra v anděly	16
Třetí pilíř: víra v knihy	16
Čtvrtý pilíř: víra v posly	18
Pátý pilíř: víra v soudný den	19
Šestý pilíř: víra v dobrý i špatný osud	19
Třetí stupeň: zbožnost (ihsán)	20
Čistota	20

Malá očista (wudu').....	22
Přetření ponožek.....	25
Velká očista (ghusl)	26
Tajamum	27
Modlitba	28
Příprava k modlitbě	28
Zahalování (hidžáb) muslimek	32
Vlastnosti věřícího	33
Důležitá pravidla, která se týkají islámského přesvědčení. .	35
Šťěstí v náboženství islám	38